

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор
на пів року 10 кор
на чверть року . . . 5 кор
на місяць 170 кор

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милої і віра не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що тиждень крім неділь і руских святів 5½ год. пополудня.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсманна.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Рекламациі неопечатані вільні від порту. — Оголошення звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Проект віддовження селянської посілости земельної.

Натисав Ол. Барвіньский.

(Дальше).

Та велика ціль має бути досягнена по-степенно відповідними кредитовими організаціями, котрі мають обніматися як кредитові жерела, так і кредитові форми. Головними жерелами для гіпотечного кредиту мають бути інститути з листами заставними. До тих належать передовсім краєві банки гіпотечні в поодиноких краях; там, де таких досі нема, треба їх оснувати. В тих інститутах вже тепер є сповнене головне домаганє що до гіпотечного кредиту (невиповідальність, примусове уморенє). Число інститутів з листами заставними має бути при новій організації гіпотечного інтересу щадниць помножене. Гіпотечний інтерес тих інститутів має бути зцентралізований в центральних союзах, котрі були би управлені до видаваня заставних листів. Всі інші кредитові інституції, котрі займають ся гіпотечними інтересами (задаткові, повітові задаткові каси, каси для контрибуційних фондів) мали би дальше займатися сею галузю, але для уділюваня ними позичок мало би бути законно приписане примусове уморенє. Лише приватні були би управлені уділяти позичок із сплатою капіталу. При переведеню засад могли би отже три роди гіпотечних довгів обтяжати земельну посілость: 1) невиповідальні, амортизовані позички рентові банків для заставних листів (гіпотечних банків і центральних союзів щадничих); 2) обовязково амортизовані позички інших кредитових інституцій задаткових і повітових задаткових кас, евентуально також райфайзенек, однакж всі ті були би кожного часу виповідальні; 3) приватні позички (індивідуальні гіпотечки), котрі не підлягають примусовому умореню і можуть бути вірителем кожного часу виповіджені.

Довжний власник земський є в цілости лише при згаданих під 1) позичок обезпечений проти виповідженя і впливаючих з того небезпечностей, а при позичках під 2) лише в часті охоронений. Після Гаттінгберського проєкту має ся змагати до переведеня згаданих під 3) позичок до категорії під 1). Перший до того спосіб подає пособлюване конверсіям. Але сей спосіб не вистарчив би ще, колиб навіть хлібороби ним вповні користували ся. Інститути для заставних листів з огляду на повну безпечність своїх домагань і на основі тої безпечности видаваних листів заставних при наділюваню земельної посілости не можуть іти так високо, як місцеві кредитові інститути, котрі докладнійше знають місцеві відносини, можуть ліпше доглядати наділюваного позичкою і для того ще в границях безпечности можуть з огляду на ті обставини наділити висшою позичкою. Впливає з сего домаганє, щоби границі наділюваня в інститутах для заставних листів були висше поставлені як досі. Після Гаттінгберга має се досягнути ся відповідною реформою оціночних при-

писів, котрі мали би достарчити наділам інститутів безпечнійших даних.

Таким способом мали би мало помалу всі гіпотечні позички перемінити ся в амортизовані евентуально невиповідальні позички в інститутах. Примус уморюваня був би властивим способом віддовжуваня; наколиб кожда гіпотечка законно зобовязана до умореня, то по якімсь часі автоматично мусить дійти до повної сплати. Правда, що ці способи мають лише значінє для передовженої ще посілости. Для передовженої посілости Гаттінгберг не знає ніякого иншого спасеня, як творенє рентових осель тим самим способом, як свого часу подавала предлога гр. Фалькенгайна (1893 р.), однакж з тою зміною, що задачі, вкладані тоді на краєві стоваришеня, мали би тепер обняти краєві інституції гіпотечні.

Гаттінгберські проєкти змагають до того, щоби гіпотечні позички перемінити в невиповідальні, амортизовані позички заставними листами. Позаяк в Долішній Австрії, в альпейских краях і в Галичині гіпотечний кредит інститутський спочиває в руках краєвих банків і щадниць, то через переміну щадниць на інститути з заставними листами став би з малими виїмками кредитом на заставних листах. Але переміни щадниць на інститути з заставними листами не можна назвати щасливою гадкою. Гаттінгберг мав тут перед очима обидва щадничі союзи в Празі, котрі мають право видавати заставні листи, а через їх посередництво має бути споводована мобілізація поодиноким щадницям належних домагань гіпотечних. Ческі і долішно-австрійські щадничі обертають переважну часть вкладок на гіпотечний інтерес (стан всіх вкладок щадничих з кінцем 1900 р. в Чехах 1100 мільонів корон, в Австрії 3467 міль. кор., стан гіпотечних позичок в Чехах 766 міль. кор., в Австрії 2404 міль. кор.). Щоби обезпечити ся на случай сильнійшого виповідженя вкладок, можуть щадничі свої гіпотечки переказати центральному союзови, котрий має спромому приспорити потрібні дня обнятя сих гіпотек засоби виданєм заставних листів. Наколиб сей спосіб обезпеченя при гіпотечнім кредиті щадниць мав бути заведений загально яко примусове правило, тоді утруднено би діяльність сих інститутів. Наколиб щадницям приспорювано засобів до гіпотечних позичок зцентралізованою емісією заставних листів, на щож би властиво они обертали впливаючі до них вкладки? Чи ж думають, що суспільність, котра нині щадить у формі вкладок, звернула ся опісля до невідгідних для неї листів заставних? Чи ж не можна побоювати ся, що на случай успіху переміни селянських гіпотек щадничих на заставні листи не викликала би такого помноженя заставних листів на грошевім торзі, що то могло би мати шкідний вплив на курс всіх заставних листів?

Дальший сумнів відноситься до надій, які покладає ся на реформу оціночних приписів. Дурять ся ті, що вірять в можливість зовсім певного установленя земельної вартости на довші часи. Наслідком хиткости земельної вартости, мусить

бути низшою кожда оцінка, котру приймає ся яко підставу на довший час обчисленого кредиту. Окрім того входять в гру при оцінюваню зовсім ріжнородні, суб'єктивні моменти. Виходять зовсім ріжні висліди, чи нпр. в цілі сконстатованя винагороди вивласненя, чи в цілі виміру належитостий спадкових оцінює ся землю.

По реформі оціночних приписів можна тим менше сподівати ся для виміру гіпотечного кредиту, позаяк ніякий інститут кредитовий не зрече ся права, руководити ся при уділюваню кредиту своїми власними поглядами. Але що оцінка має на цілі, певній посілости уділити достаточного кредиту, котрий не переступав би границь безпечности, то можна би ту ціль досягнути иншою, може навіть безпечнійшою дорогою. Моглоб се так стати ся, наколиб в цілі досягненя гіпотечного кредиту інститутського утворили ся з потребуєчих кредиту стоваришеня, котрі перевели би оцінку потрібну в цілі виміру кредиту але зарозом спільно переняли поруку за можливі страхи, які би інституція потерпіти могла. Чи відносини на селах нині вже на стілько дозріли, щоби можна перевести такі способи, дуже сумніваємо ся.

(Конець буде.)

З угорського заколоту.

Речивець скликания угорського сойму на день 10. жовтня приближає ся чимраз ближше, а розвій ситуації не поступив ні кроком наперед. Угрупованє сторонництв поступає в двох напрямках: З одной сторони не тільки опозиційні угорські круги гуртують ся ближше в наслідок послідної авдієнції своїх представників у Відні, але і давнійші ліберали вже отверто приступають до них. Против цїсарских умовій виступають вже не лиш Кошут та Аповій, але й ліберали стоячі під проводом гр. Тіси. Орган їх Ujszag пише, що програма Корони мусить бути у всіх своїх частях рішучо відкинена. В тим дусі промовляє гр. Апові, а гр. Андраші доказує, що гадка партії незалежности може побідити, і він вже чув, що она обнімає цілий край. Навіть гр. Алядар Зіх, проводир уміреної партії клерикальної, заявляє, що тепер не противив би ся й найрадикальнійшим средствам.

З другоїж сторони виступили соціялісти, підпирані мадярскими народами Угорщини против шляхоцкого верховодства і політики шовінізму. Вдвигаячи клич загального голосованя, соціялісти своїми демонстраціями хотять спонукати і заохотити правительство до заведеня загального права голосованя, яке остаточно в виду солідарности угорської опозиції остає ему яко одинокє средство легального виходу з трудної позиції. Успіх їх акції буде зависіти від того, чи нове правительство прийме плян мін. Крістофіого, завести загальне голосованє, чи узглядняючи голоси австрійских міродатних кругів, буде шукати инших, менше радикальних доріг виходу, побоюючись союзу з соціялістами, та зі слабосильними немадярскими народами, які в Угорщині представляють дуже малу політичну силу.

Роздратованє на Угорщині росте з кожним днем. Оводі прийшло в Будапешті до великої

демонстрації соціалістів проти партії незалежності. Около 1.000 соціалістів зібралось перед льокалем згаданої партії і серед крику та співу робітничих пісень хотіли впасти до клубу. На вість о тім кількохсот людей з партії заступило їм дорогу і тогди прийшло до великої бійки переважно на ножі, серед котрої поранено багато людей. Наконєць вмішала ся поліція і розігнала демонстрантів, котрі ще вибили шиби в клубі незалежності і редакції газети *Magyar Ország*. Коло сорок осіб одержало поважні рани, а кілька осіб боре ся зі смертю в шпиталю. Серед студентів панує велике обуренє. Коло 300 студентів пішло вчєра з пропором в поході через улиці міста до авлі на університеті і запрягло пімсту соціалістам. Одного з присутних академиків, соціаліста, зневажено чинно. Є в ході великі приготуваня до походу зі смолокитами в дни 1. жовтня. Богато тисячий патриотів прибуде того дня з провінції до Будапешту, щоби зрівноважити соціалістів, які мають вирушити в числі 40.000 людей. Торговці мають надію, що власти закажуть походів. У директора поліції була депутация властителей каварень і склепів, які потерпіли шкоду підчас послїдних демонстрацій, з просьбою о виданє закаузу походів в більших товпах, бо з причини тих заколотів торговлі поносять значні шкоди. Студенти ухвалили вчєра просити ректора, щоби всіх студентів, що належать до партії міжнародних соціалістів і не осудили послїдного їх нападу, видалив з університету. Вечером студенти радили над дальшим поведєнем, а відтак пішли на фільософїчний виділ і на технїку, де виглошено промови, в яких заявлено, що молодїж не дасть ся тероризувати соціалістам і без боязни підїме ся борби за національні права. Описля пішли перед шпиталь і вислали депутацию до тяжко раненого слухача Семогі з заякою кондолєнції. Недалеко шпиталю зібралось кількохсот соціалістів, які наміряли припустити атак, однак їх намір ударемнила поліція.

Отже серед націоналістичних угорських кругів утвердилось пересвідченє, що соціалісти своїми поживничими нападами надто скомпромітували ся, щоби якєнебудь правительство могло вязати ся з ними і йти їм на руку, а побоюють ся радше, що будучє правительство використєть бійки і шкоди підчас демонстрацій, щоби завести стан облоги і взагалі отворити брами абсолютизму. Опозиційні дневники закладають будапештєнській поліції, що умисне потурає тим заворушеням, щоби довести до заїшення горожанських прав. Поліція протестує рішучо против того твердженя.

На тлі тих флюктуаций в Будапешті, відбувають ся у Відні в дальнім ході конференції міродатних личностей. Вчєра був у цїсаря на півтретягодиннім послуханю бар. Феєрвари разом з міністром заграничних справ гр. Голуховским. Остаточна децизия — як доносить *Wiener Allg. Ztg.* — чи бар. Феєрвари остане при уряді, єще нині не запала, однак множать ся познаки, що цїсар не уділив бр. Феєрварому тих повновластий, о які він просив вчєра цїсаря, і тому зайшла потреба покликати до цїсаря иншого політика, стоячого поза областю коалїції. Сей політик одержить спеціальну місію. Що до єго особи то вказують на Олександра Векєрльєго. Має він одержати порученє, щоби утворив кабінет на підставі програми, яку цїсар представив в суботу коалїції. Однак чи сей муж згодить ся на утворенє кабінету на сій підставі, се зовсім непевне. Також Феєрвари мав висказати свій єумнів перед цїсарем що до третої точки цїсарської програми, дотично ревізїї угоди обома парламентами, чи се може бути переведєне в практиці на Угорщині. Мимо сєго бр. Феєрвари має єще приїхати в суботу до Відня, а рівночасно одержав покликанє до цїсаря президент палати вельмож гр. Чаки.

Галичина в державнім бюджеті.

В предложенім оводі посольській палаті проєкті бюджету на р. 1906 находимо слїдуючі позиції дотично Галичини:

В єтаті міністерства внутрішних справ: На адаптацию правительственно-

го будинку в Жовкві 40.392 К; відшкодованє громадї міста Львова за удержанє правительственных доріг 70.000 К; державний додаток на реконструкцию дороги: Ярослав-Прухник-Ненадова в ярославскім повіті (1 рата) 20.000 К; державний додаток на будову доріг: Пакієть-Гусаків-Радоховичі в мостискім повіті (1 рата) 10.000 К; на дорогу Фльоринка-Крижівка в повітах грибовскім і новосандєцкім (2 рата) 20.000 К; дороги Грушів-Немирів-Матєрів-Добросин в повітах яворівскім, равскім і жовківскім (2 рата) 25.000 К; на дорогу Перемишляни-Поморяни в золочівскім повіті (2 рата) 6.000 К; переложєнє серпентини на добромільскім гостинци від 105—106 км; в турчаньскім повіті (3 рата) 8.000 К; на реконструкцию громадської дороги Острівчик-Пільний-Почапи в золочівскім повіті (4 рата) 8.000 К; на реконструкцию громадської дороги Вадовиці-Явишовиці в вадовицкім і бяльскім повітах (4 рата) 10.000 К; на будову залїзного моста над Дністром під Нижневом в товмацкім повіті (4 рата) 150.000 К; на реконструкцию дороги Іскань-Бічра в перемискім і добромільскім повітах (4 рата) 20.000 К; на реконструкцию громадської дороги Підліски-малі-Яричів-новий-Жєлєх в великій в львівскім повіті і золочівскім (5 рата) 10.000 К; на будову залїзного моста над Вислою межі Краковом а Подгужом (6 рата) 70.000 К; на реконструкцию правительственных гостинци в околиці Львова (9 рата) 40.000 К; на водні будівлі на Вислі 910.000 К; на управильненє лиману Рудава до Висли в Кракові (3 рата) 350.000 К; на перебудову моста на Північній залїзниці над Вислою 55.000 К; на будівлі над Дунайцем 310.000 К; на будівлі над Сяном 515.000 К; на будівлі над Дністром 756.760 К; на будівлі над Вислоком 100.000 К; над Прутом 50.000 К; на культуру лозини 50.009 К; на управильненє Соли (9 рата) 67.316 К; Лїмниці (9 рата) 71.236 К; Білої (14 рата) 17.240 К; на культуру лозини на фашинє 20.000 К; на будову зимової пристани в Надбєзєю на Вислі (7 рата) 15.000 К; на купно судна для поглибленя Висли (4 рата) 64.000 К; на купно парового ремаркера в цілі регуляції Висли (3 рата) 30.000 К; на купно дому на мешканє урядників в Скалаті (2 рата) 13.937 К; на закупно дому на поміщенє урядів в Підгужу (4 і 5 рата) 5.256 К.

В єтаті міністерства краювої оборони: на будову кошар в Галичині дальша рата 50.000 К.

В єтаті міністерства просвіти: на Академію штук красних в Кракові 88.600 К; на консервованє і реставрацию старих памятників 57.500 К; на віроісповідні цілі (направи і будови костелів і церков і додаток до закладового капіталу) 186.778 К; на розширенє купельового закладу в Криниці 30.000 К; на університет у Львові (будівлі, закупно реальности, уміщенє закладів університетських, адаптації ітд.) 1.233.546 К; на університет в Кракові 1.455.022 К; на політехнїку у Львові 501.640 К; на академію ветеринарії у Львові 130.459 К; на гімназїї 190.199 К; на школи реальні 46.206 К; на школи промислові 5.810 К; на семінарії учительські 7.408 К; (загальний кредит на стипєндїї для кандидатів народних учителів в цілій Австрїї піднесло правительство на р. 1906 о 6.000 К, т. є до суми 227.000 К).

В єтаті міністерства судівництва на будову судових будинків в західній Галичині: 61.351 К на будову будинку в Подгужу (6. рата); 15.000 К на урядженє нового будинку в Подгужу; 350.000 К в Ряшові (6. рата); 22.800 К на підмурованє і направи замкової гори; 32.182 К в Бєчу (3. рата); 7.000 К на внутрішнє урядженє; 45.952 К в Жмїгороді (2. рата); 7.000 К на внутрішнє урядженє; 5.000 К на урядженє в Сухій; 10.000 К в Розвадові (1. рата); 6.000 К на внутрішнє урядженє; 10.000 К на будинку в Соколові (1. рата); 5.000 К в Дунайці чорнім; 10.000 К в Улянові (1. рата). У східній Галичині на будову і перебудову судових будинків: 27.000 К в Мостисках (5. рата); 61.500 К в Судовій Вишні (3. рата); 10.900 К в Самборі (3. рата); 7.000 К в Турці (3. рата); 67.979 К в Глинявах (2. рата); 10.000 К в Чорткові (2. рата); 19.180 К в Яблоніві (3. рата); 40.000 К в Борині (2. рата); 30.000 К в Стрию (1. рата); 5.000 в Ходорові (1. рата); 15.000 К в

Сяноці (1. рата); 10.000 К в Дубецку (1. рата); 20.000 К в Копичинцях (1. рата); 20.000 К в Щирці (1. рата); 120.000 К в Дрогобичі (4. рата); 10.000 К на устрєнє кухні в карнім заведєно в Станиславові.

Роформаційний рух в Росії.

Хотяй се іде якось дуже поволи і заходить до нашої відомости тільки в півурядовій, або приватній дорозі, тимчасом коли правительственні, міродатні круги заховують дивну мовчанку, то все таки реформаційний рух не вгаває як те розгінне колесо, пущєне раз в рух. І ось в тій півурядовій дорозі оповіщено, що тепєр має бути утворений кабінет міністерський на лад західно європейський, а часопись «Русь» вже подає навіть, що склад єго буде слїдуючий: Президентом міністрів і міністром справ внутрішних стане Вітте а з міністерством справ внутрішних буде сполучений також департамент поліції. Гр. Лямсдорф задержить і дальше теку міністра справ заграничних. Так само полишать ся на своїх становищах міністер війни Рїдегер і міністер маринарки Бірїлев. Міністром скарбу буде іменований Романов, міністром сираєдливости Гольд, а міністром рїльництва Сухомлінов. Міністром просвіти і віроісповідань має стати кн. Трубецкїй, тепєрїшний ректор московского університету; Побідоносцев має уступити, а на єго місце буде іменований оберпрокуратором св. синода гр. Шєрєметєв.

На днях відбуває ся в Москві зїзд земцїв і представителів міст. Правительственні круги зразу були дуже противні сєму зїздові, твердячи, що в виду державної думи такий зїзд є злишний. Однак описля, під напором публичної оїпії і самих земцїв, які порішили були зїжджати ся мимо закаузу поліції, уступило правительство і зїзволило на него під деякими услїями. Сї услїя містять ся в тім, щоби на нарадах був заступник адміністрації в правом розвязаня наради а в потребі ужити поліції або й війска, колиб переступлено услїя подиктованї зїздові міністром справ внутрішних. Зїзд розпочав ся дня 25. с. м. в домі князя Новосільцева, а бере в нїм участь 150 представників земств і 62 міст. На порядку дневнім стоять такі справи: відношенє земств і міст до державної думи, політична програма, політичні і загально людські права народностей, організація судівництва, питанє сєлянське, місцева самоуправа, публичнє вихованє і програма економічна. (Після одних вістий справу автономїї в Польщі знято з дневного порядку, після других радженю над нею і навіть ухвалєно «як найширшу» автономїю в Польщі). Доси є певні звістки лише про наради й ухвали зїзду в справі становища земств і міст до державної думи.

Наради зїзду отворив президент московского земства Головін і представив відпоручника правительства в особі Воронїна, шефа канцєлярїї московского генерал-губєрнатора. Президентом зїзду вибрано єднодушно гр. Гайдєна. При дискусїї над першою точкою дневного порядку — становища земств і міст супротив державної думи — поодинокі члєни зїзду промовляли за бойкотованєм думи, але загал заявив ся за взятєм участї в агїтації виборчїї, у виборах і в думі. Задачню думи має бути боротьба против бюрократїї в імєя свободи і рівности. По довгій дебаті ухвалєно резолюцию такого змісту: «Зїзд відпоручників земств і міських рад заявляє, що дума після серпнєвого закона не є збором народним в правдивім значїню. Але звачивши, що передвиборчі збори, гуртуючи значну часть соціальних елементів усєї держави, зможуть помочи соціальному рухові до осягненя політичних прав, то узнає ся за річ потрібну, щоби російські горожані, привявши політичну програму поставлену на конференцїях заступників земств і міст, вступили в можливо найбільшій числі до думи, як солідарна група, щоби вибороти гарантїї для горожанської свободи й рівности, які ухвалєно на попередних зїздах, і щоби сотворити народнє заступництво на основих проголошєних зїздом земств. Дальше радив зїзд над програмою і кампанїєю виборчою

та над установленим комітетів льокальних і центрального в Москві.

Дальше конгрес земців ухвалив конечність признання всім народам держави на підставі основних законів, права самоуправи в віроісповідних справах, цілковитої свободи в уживаню мов і диалектів в публичнім житю, як також права зборів і товариств. Російська мова мусить бути удержана як язык центральных інституцій, а також армії і маринарки. Що дотичить централізації законодавства, конгрес ухвалив заявити ся за тим, щоби по ухваленю прав горожанської свободи і заведеню нормальної репрезентації населеня з конституційними правами, отворено дорогу до заведеня льокальної автономії. Польські дневники доносять також, що конгрес земців ухвалив резолюцію, після якої польське королівство, по заведеню демократичної репрезентації населеня для цілої держави, має стати вилучене яко окрема автономічна одиниця з власним сеймом на засаді безпосередного загального голосованя, а при задержаню єдности держави і управлєнню границь польського королівства та примєжних губерній, відповідно до народности і бажань населеня.

Н О В И Н К И.

— **Календар.** В суботу: руско-кат.: Софії, Віри, Надії і Любви; римо-кат.: Єронима. — В неділю: Євменія; римо-кат.: Ремігія. — В понеділок: руско-кат.: Твофима; римо-кат.: Леодегара.

— **З „Львівського Бояна“.** Виділ „Львівського Бояна“ повідомляє авторів надісланих на конкурс музичних творів з речинцем до 30. вересня 1905 р., що до конкурсної комісії для оціненя творів і признаня авторам премій, Виділ Товариства уприсив крім Голови Товариства П. Т. Панів Івана Біликівського, Яна Галля, Романа Гавінчакє і Станислава Людкевича. — У Львові дня 28. вересня 1905. — Від Виділу „Львівського Бояна“.

— **Асекураційні урядники організують ся.** Дня 3. жовтня 1905. о годині 7½ вечером відбудуть ся в саді „Готелю Брістоль“ у Львові, ул. Кароля Людвика ч. 21. конституційні загальні збори членів львівського відділу „Товариства асекураційних урядників“. Порядок дневний: 1) Вступне слово, п. Дембінський. 2) «Положеня асекураційних урядників і средства до поліпшеня їх долі», референти: тов. Альфред Броцинер і Людвик Шварц з Відня. 3) «О організації приватних урядників», референт: дяр. Станислав Баль і тов. Осип Кузьмич. 4) Вибір відділу і ревізійної комісії. 5) Внески.

— **В Лемківщини нишуть нам:** В цілій галицькій Україні рух. Закладають читальні, „Соколи“, „Січі“, будують „Народні Дома“, оснóвують бурси, скликають віча, лиш в нашій Лемківщині а особливо в окоузі сянїцькім народна робота спить єном блаженних. Чому? Чи може не чуємо в наших душах страху перед наступаючою польовізацією? Чи ж дрозд не переходить тіло на саму згадку об тім? Так. Ми бачимо, що нас обєла якась заскорувлість та питома нам байдужність. А Поляки і кацапські ренеґати роблять своє: Одні польовізують, другі бадамутьять людей. Мов гриби по дощю виростають читальні Качковського (последня в Ща нім); їхні туманізатори переводять час в агітаційних розговорах з селянми, они дуже радо ідуть за тим в Сянїк, та лапають між себе інтелігентнійші одиниці зпоміж селян. А Поляки напихають села польськими скленами, віднимають сьвяту прадідівську мову народу та закладають по чисторуских селах школи T. S. L. де ні слівця по руски, лиш набивають голови дітїй тим, що за цілї собі поставили. Таку школу T. S. L. заложили Поляки в Команьчи та наймили учительку, яку оплачують з власних фондів. А ми що? Згадаймо кілька читалень „Просвіти“ та одну одніську філію „Сокола“ в Одрехові — от ще бурсу в Сяноці, то й все. Правда, що нас мало. Кацапів і Поляків разом багато та ще они мають власть і гроші. Але і нас буде горстка немала, як усі разом злучимо ся. Самі сянїцькі патриоти та кількох сьвященників з поблизьких сїл могли би багато зробити, якби охота та почутє народного обовязку. — *Сянїчанин.*

— **Пересилка грошей між воюючими державами.** Війна між Росією а Японією перервала між ними обома державами всякий почтовий оборот грошей. Торговельні круги в тих державах мусїли з конечности згодити ся з тим станом, але нерівнодушно було се для тисячів російських бранців в Японії і японських в Росії. Заряди почт Росії і Японії звернули ся протє о посередництвю до заряду австрійських почт у Відни. Росія прислала до Відня спис владчених переказів, там виготовлювано перекази з австрійським стемплом і висилано до Японії. Для Японців в Росії посиляно з Японії гроші до Відня, а

звідтам експедиовано їх до Росії. В той спосіб був вовк ситий і коза ціла.

— **Холера.** Берлинський Reichsanzeiger доносить, що число занедужань і випадків смерти на холеру в Прусах значно зменшило ся в послїдних двох тижнях. Дня 28. с. м. було загалом в Прусах 257 випадків занедужаня на холеру, з чого 87 випадків смертельних.

— **Дирекция Товариства „Взаїмна поміч галицьких і буковинських учителів і учительок“** до загалу П. Т. учителів і учительок: 1) З огляду на се, що розвій Товариства зависить лишень від великого числа членів і то дійсних членів, що платять правильно після декларації вкладки, просить і визнає Дирекция сих, що надіслали провізоричні декларації в р. 1904 (в місяцях жовтня і падолиста), о скорше виповненє тепер офіційально присланих формулярів, а сих, що зголосили ся давнійше а не одержали з якоїсь причини статуту і друків, щоби уїмили ся о се як найскорше і відтак звернули відворотню все виповненє як слід. Сї декларації будуть оснóвною до обчислюваня користей, які статут і регулярні ухваленні загальним збором признає членам в міру літ належаня до Товариства і високости місячної оплати. Добровільне підвишенє місячної оплати (понад 1 К) є статутим предвидженє і приносить з собою више вимірені виплати титулом пенсій, заосмотрєнь, виплат на похорони, посаги і т. д. Доки не наспіють всі декларації, годї буде покінчити всі роботи кодо засновани книг Товариства і цілого діловодства. Всякі проволоки тут неум сні і прямо шкідливі. 2) Дальше просить Дирекция сьвідомих учителів і учительки о приєднуванє всіх своїх товаришів і товаришок з округів. Дирекция пішла статуту і друки на кожній зазив (Львів, ул. Сикетуска ч. 47). 3) В многих округах нема єще приєднаню статутом числа 10 членів, щоби заснувати Відділ округний, а сеж велика шкода для організації учительства і розвою Товариства. Як раз лиш через Відділи і Виділи округні зможе і Рада Надзорча і Дирекция виповнити задачі і обовязки предвиджені статутом зможе, згуртувати все учительство в цілі несеня взаїмної, як матеральної так моральної помочи охорони і опіки. Головна справа є без Відділів округних безсильна і ілюзорична. 4) Просимо тому учителів і учительки скликати довірочні збори в своїм окоузі (кождей учасник повинен мати запрошенє); на сях зборах треба пояснити статут і интенції Товариства, просимо взагалї при всіх нагодах гуртувати учительство по округах і приєлати нам спис зголосивших ся, а ми сейчас пішлемо статут, друки і чеки, котрі небавом дістанемо з Відня на власну фірму. — *Від Дирекції.*

— **Дрібні вїсти.** Челядники львівських переплетників зновїли страйк, если до завтра дістануть відмовну відповідь на предложенї жаданя майстрам. Переплетничя челядь числить у Львові 110 робітників, 1 ½ робітницї і 57 практикантів. Ходить їм о поліпшенє плати і зменшенє часу денної праці. — Спалщина по Альфонсі Ротшїльдї в Парижі вносить після урядової оцінки 940 мїліонів франків. Половина того майна переходить на вдову Елеонору, а рєшту по половині дідичать син Едвард Ротшїльд і донька Беатрича, замужна Ефрузі.

Всячина.

— **Минувш на обжалованих** перед судом є правильно предметом дослідів суду як при розправі так при слідстві. При розправах звичайно відчитує ся акти що до карних справ тих обжалованих, котрі передше мали судові кари. Оголошений рескрипт міністерства судівництва подає, що нема законного привису, який наказував би безуслвно відчитувати ті акти і взагалї відгрівати судово-карну минувшину обжалованого, а можна би се приміновати лишє тоді, коли потреба до осуду чиню судженого при розправі, прим. коли має ся до діла з поворотом когось злочиню, або коли хоче ся ствердити напрасний характер обжалованого, нахил єго до обманьства або чогось подібного. Мілістерство заряджує, аби від тепер відчитувано такі акти на самім кінці розправи тому, аби судїї при розправі не підлягали сугбестїї відчитаних актів і не були упереджені до обжалованого. Дальше, не має ся відчитувати давних актів при всіх тих случаях, коли то не є рішучо потрібне до осуду дотичної справи. Передовсім не належить відчитувати ті акти, коли судить ся чин неупідляючий чоловіка, потім тоді, коли наложена кара перестарїла ся, а від того часу обжалований жив порядно, если кара була вимірена за чин сповнений в молодім віці, а вкінці, если відчитанє давних актів не причинить ся бодай до частинного висьвітленя біжучої справи, а могло би зашкодити обжалованому при шуканю зарібку.

— **Потрібна брошура.** Накладом тижневника Wiener Medizinische Presse вийшла брошура штабного лікаря в гарнізонівім шпиталі у Львові, д-ра Андрія Бурачиньського, п. з. Die venerischen Erkrankungen und deren Prophylaxe in der Armee. Написана она по німецьки тому, що має служити за підручник офіцерам і тим кругам, що стоять

в зносинах з жовнірами. В брошурі представлено в приступний спосіб поученя про венеричні недуги та страшні спустошеня, які они роблять в рядах армії. По думці автора військові власти повинни дбати про те, аби ті недуги уступили ся з армії, бо військо розносить їх по краю. Лєкші роди тої недуги були вже знані в старинних часах, тяжші привезли матрови з виїзду Колюмба з Америки до Європи і тоді та недуга виступила епідемічно. На ню вигинула ціла армія Кароля VIII. в Неаполі. Підчас воєн головно змагають ся венеричні недуги і нераз з ендемічних стають епідемічними, а мимо того — каже автор — жовніри лєгковажать собі ті недуги і називають їх „дитинними“. Та лєгкодущність має такий наслідок, що нині пересічно буває річно 18.000 випадків тих хоріб в австрійській армії, або 60% всіх лічених хоріб по військових шпиталях. Невилічені жовніри є найбільшими розсадниками полових недуг. Що армія справді причиняє ся до розширеня тих недуг, показав 48. рік. Російське військо перемашєрвовуючи через Галичину на Угорщину, заразило Гуцульщину і Бойківщину, а сей червак ще й нині точить підгірське населенє, мимо змагань санітарних властей, зарядити лиху. Автор згаданюї брошури виказує велику небезпечність, яка грозить суспільности. В інтересі народнім годило би ся видати брошуру д-ра Бурачиньського в рускїм перекладі і розкинути поміж жовнірів, а так само даром розкинути появившу ся недавню брошуру д-ра М. Коса „Про полові недуги“ по селах нашого карпатського Підгірї і Верховини. Могло би се зробити тов. „Просьвіта“ з підмогою краєвої субвенції, якої чейже сейм не посьмів би відмовити.

— **Пригоди з бальонами.** В страшній спосіб закінчив жите онодї воздухоплавець і гімнастик Август в Бальтїмор в північній Америці, котрий підчас того, коли бальон піднімав ся в гору, хотїв на трапезї під бальоном показувати гімнастичні штуки. Може яких 10.000 людий придивляло ся з як найбільшим напруженєм рухам того незвичайно сьмілого чоловіка на трапезї. Бальон підлєгїв вже був на яких 650 метрів в гору, коли нараз люди з долини побачили зі страхом, що Август старає ся надармо підтягнути ся знову на трапез і заложити ногу на него. Всї з перестрахи крикнули нараз, коли побачили, що Август надармо силуєсь видобути ся на трапез і що сили єго опустали а він пустив ся друкча трапезу та летить в долину. Нещасливий з такою силою вдарив собою об землю, що обї ноги відлетїли єму відразу так, як би їх хтось ножем відрізав, а тіло таки аж розплєскало ся. Друга подібна, але вже менше страшна пригода з бальоном, стала ся того самого дня в Патерзонї в державі Нью-Джерзі. Воздухоплавець Юрій Гемільтон пустив ся там був в гору бальоном, що мав мотор. У висотї яких 300 метрів мотор перестав робити, але бальон підлетїв ще других 300 метрів в гору, підчас коли Гемільтон на дармо силував ся привести мотор знову до ладу. Відтак хотїв він отворити вентиль, але шнур від него відорвав ся. Тодї виліз Гемільтон по линах на гору і розрізав бальон ножем. Бальон в розрізанім місці роздер ся ще більше і газ зачав так борзо виходити з него, що Гемільтон вже побоював ся, що забє ся, коли бальон з великою скоростію впаде на землю. Він поліз длятого ще раз в гору і вхопив бальон в розпорєнім місці руками та стулив до купи. Мимо того бальон спадав дуже скоро, аж нараз вдарив об якесь дерево і розпук ся зовсім. На щастє дерево снінило уаюдок і Гемільтонови, котрий підчас спаданя аж зімлів, не стало ся нічого, лишє трохи потовк ся.

— **Подорож бальоном до північного бігуна.** Доля Андреа, котрий вибрав ся до північного бігуна бальоном і пропав, не відстрашує сьмільчаків від таких проб. На весну має вибрати ся в ту саму путь льондонський воздухоплавець Вільзон. Через зиму випробує він силу моторів, а в весноу поїде на північ. Адміралїція приобіцала єму вислати за бальоном кружляк з апаратом до телеграфованя без дроту. Кружляк посує ся, о скілько буде можна, як найдальше на північ поміж лєди і буде слідити дорогу бальона. Бальон буде робити 50 миль англ. на годину.

Наука, штука, література.

— **Забави і гри рухові. Часть II.** (Вісімнайцять гор мячевих) Зладив І. Боберський, учитель руханки. У Львові, 1905. Накладом Товариства „Сокол“. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Стор. 29, 16^о. — Автор зазначає в передмові, що послугує ся чужими підручниками, і подає їх заголовки. Але наведені діла і записки є для нас або мало приступні, або дорогі, а впрочім зовсім не звертали на себе уваги. Зпоміж многих гор тяжких до виконаня або невідповідяючих вдачі нашого народа вибрав проф. Боберський, яко фаховий гімнастик, найбільше займаючі. Вибір гор, їх влучне ионазиванє, згідне з духом нашої мови, та ясний їх опис є неоціненою заслугою д. Боберського. Найбільшоюж заслугою єго є, що взагалї звернув бачність учителів і родичів на

средство, яким можна молодіж доростаючи і дорослу зайняти в вільних хвилях з хісном для розвитку єї сил фізичних і духових. Перша часть товариських „Гор і забав рухових“ проф. Боберского, видана минулого року, ширена учительством і Соколами при нагоді поїздок на курси і люстрації пожарних „Соколів“, приняла ся вже в многих місцевостях. Не менше радо привітають всюду другу частину сего видавництва. Низька ціна причинить ся також до розповсюдження сих брошурок. Брошурки єї коштують по 10 сот., а можна їх замовляти лише за готівку в „Соколі“ і в „Сокильськїм Базарі“ у Львові з долученєм 5 сот. на оплату пошти. В кожній бібліотеці шкільній та читальній повинні бути „Гри і забави рухові“!

Телеграми

з дня 29. вересня 1905.

Відень. Командант зимової ескадри, контр-адмірал Мечислав Петруский помер вчера в ночи по довшій недужі.

Будапешт. Угор. бюро кореси. доносить з Відня, що гр. Чакого, президента угорської палати вельмож, покликано до Відня.

Париж. Др. Розен і Ревоаль мали вчера перед полуднем послідню конференцію, почім Рувієр і німецький амбасадор жн. Радолін підписали умову в справі Марокка.

Франкфурт. З Варшави доносять до Frankf. Ztg., що там виконано замах на бар. Нолькена, котрий мав стати міністром судівництва. Нолькен є ранений тяжко кулею з револьвера.

Надіслане.

„Термінар“

календар на рік 1906.

приладжений до потреб канцелярий адвокатицких, нотарияльних, судових, для лікарів і учителів, для товариств заровково-господарских і для всіх тих заводів, де єуть потрібні щоденні записки для пам'яті, — вийде в Тернополи з початком жовтня накладом д-ра Ізидора Голубовича.

Зміст календаря:

1. Календар на рік 1906.
1. Записки на кожний день.
3. Тарифа адвокатицка.
4. Тарифа нотарияльна.
5. Тарифа оплат лікарів в поступованю карнім.
6. О стемпльованю книг торговельних.
7. Приписи податкові для товариств заробково-господарских.
8. Слалі стемплевї з відповідними поясненнями
9. Належитости при вписах гіпотечних.
10. Витяг з тарифи стемплевї.
11. Новий закон о належитостях від перенесеня власности (закон з д. 18. червня 1901. ч. 7. В. з. д.).
12. Поясненя приписів почтових і телеграфічних з заподанєм тарифи.
13. Таблиці до обчислюваня процентів.
14. Спис руских товариств кредитових з подавєм стопи процентовї від вкладок і позичок.
15. Виказ адвокатів.
16. Спис нотарів.

Ціна одного оправного примірника виносить одна корона (вже разом з пересилкою поштовою).

Анонси приймає видавця, або друкарня п. Йосифа Степана в Тернополи.

Календар буде виконаний старанно і на гарнім папері, про те сподіємо ся, що пов. Громада підобре наше видавництво своїми замовленнями.

Анонси просимо зголошувати безпроводочно, позааяк календар вже друкує ся.

Ціни анонсів:

За цілу сторону друку 30x17 см. 32 К
 „ 1/2 „ „ „ 16 „
 „ 1/4 „ „ „ 8 „

Лев Лопатинський.

Солю терно

оповіданє з льотерийних пригод.

— Ціна 30 сот. —

Набути можна в Ставропигійській книгарни.

Лев Лопатинський.

ЯБЛОЧНИКАР

комедия в 1 акті, опрацьована після німецького.

Ціна 40 сот.

Набути можна в Ставропигійській книгарни у Львові.

Кашель!

Хто на него терпить, най уживає ви-пробованих усмиряючих і смачних

Kaiser's Brust-Caramellen

2740 нотар. потверджених свідочств стверджую певний успіх при кашлю, хрипці, катарі і флегмі.

Пачка 20 і 40 сотиків. Правдиві лише з маркою охороною „Три сосни“. Склади: у Львові: С. Гай, аптека; Зигм. Рукер, аптека; Петро Міколяш і Ска, дрогуєрия; Якоб Байзер, аптека; О. Ф. Вінклер і Син; Кароль Палевский, аптека; Ів. Пінелес; М. Лавоский аптека; Адольф Апшенаві, аптека під зол слоном; І. Шпес-Норатинський, аптека; Антон Ербар; Едмунд Курнер, дрогуєрия; Лев Калер, аптека в Бродях; Іоаким Фридман, апт. в Миколаєві; Зигм. Ротенберг, аптека в Олеську; Герм. Енгелдер в Перемишлянах; Мартин Собель в Стрию; Д. Роінгер, апт в Зборові; Моріц Бібрінг, апт. в Станиславові; Стан. Бурса, в Косові; Юліян Новяцкий, апт в Печеніжині; Е. Стенцель, апт. в Коломиї; Адольф Дуретер, апт. в Бережанах; Зигм. Ля дес, аптека в Вишнівчику; Золотислав Нагайк окр. апт. в Бережанах; В. Вальк, дрогуєрия в Станиславові; І. В. Ляк, дрог. в Ярославі; Е. Геллер в Надвірні; С. В. Лянгінгер в Самборі; Др. Юл. Францос, апт. в Тернополи; Вілг. Ландесберг, апт. в Бродях; Здислав Завалкевич в Камінці; Г. М. Фішер апт. в Станиславові; Аптека під Білим Орлом В. Філіпка в Н. Санчі; Лавр. Цімерман маг. фарм в Підволочисках; Ігн. Гешелес, апт. в Городну; Ст. Фалішевский, апт. в Балигороді.

Товариство взаїмного кредиту

„Дністер“

стоваришене зар. з обмеженою порукою у Львові (Ринок ч. 10)

приймає вкладки до опрочентованя на 4 прц. і оплачує за вкладчиків податок рентовий; для ошадження коштів посилає можна прислати гроші чеками Щедницької поштової; вкладати може кожний, навіть і нечлени; на жаданє звертає ся вкладку кожного часу, навіть без відповідження (за есколтом).

ПОЗИЧКИ уділяє „Дністер“ своїм членам на 6 прц. сплату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах 1/2-річних виносить рата амортизаційна (на капітал і відсотки) 5%; до позичок вимагає ся першої гіпотекі або доброї поруки.

На парцеляцію і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до „Дністра“.

Членами можуть бути тільки члени обєзпечені в „Дністрі“.

Чистий зиск розділяє ся межі членів яко дивіденди від уділів і на добродійні ціли. — Дотепер уділів „Дністер“ на церкви, бурси, школи і т. д. 31.738 К.

Стан фондів Товар. кредитов. „Дністер“ 31/12 1904

Вкладки:	1,783,673 К.
Уділи членів:	133,117 К.
Ф. резервовий і ин.:	26,576 К.
Позички уділені:	1,616,402 К.
Цінні папери:	123,627 К.
Львокації:	169,456 К.
На рах. біжучім:	81,968 К.

Всі календарі і часописи можна наувалб в „Сокильськїм Базарі“.

Розклад залізничних поїздів від 1. мая 1905. (Час середно-європейский).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець):	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець):
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:15	до Іцкан, Яс, Потутор, Керезмезе, Чорткова
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломню 1/6—30% вкл. в нед. і сьвята), Керезмезе	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Гусятина,
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:55	до Яворова
7:29	з Лавочного, Пешту, Борислава, Калуша	7:30	до Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава
7:50	з Рави рускої, Сокала	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги,
8:05	з Станиславова, Жидачева	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Освєнціма
8:15	з Самбора, М. Ляборча, Сянока, Хирова	9:00	до Самбора, Хирова, Івонича, Н. Санча,
8:18	з Яворова	9:20	до Іцкан, Калуша, Потутор
8:50	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	10:55	до Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Делятина, Заліщик
10:05	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	11:10	до Белзці, Сокала, Любачева
10:35	з Ряшева, Лавочного, Калуша, Любачева	2:00	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Количинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
11:45	з Ярослава, Стрия, Борислава	2:40	посп. Іцкан, Потутор, Калуша, Чорткова, Керезмезе
11:55	з Підволочиск, Гусятина, Количинець, Козови	2:50	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча	2:55	до Лавочного, Дрогобича, Калуша
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Київ	4:10	до Ряшева, Любачева, Хирова.
1:50	з Самбора, Яска, Сянока, Івонича	4:20	до Самбора, Хирова, Сянока
2:30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Іртімалова, Гусятина, Количинець, Козови	5:50	до Коломиї, Жидачева, Керезмезе (1/6—30%)
3:45	з Стрия, Тухлі (15/6—30%), Скольного (1/6—30%)	5:58	до Яворова
4:32	з Яворова	6:25	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5:01	з Сокала, Белзці, Любачева	6:35	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги,
5:25	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Освєнціма	7:30	до Рави рускої
5:45	з Іцкан, Жидачева, Калуша, Новоселци	9:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	10:05	до Перемишля (1/6—30% вкл.), Хирова, Івонича
9:10	з Іцкан, Чорткова, Потутор, Керезмезе	10:40	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
9:50	з Самбора, Хирова, Сянока, Яска	10:55	до Самбора, Хирова, Закопаного
9:20	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги	11:00	до Кракова, Відня, Вроцлава, Варшави
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Количинець, Заліщик, Скали, Івани пустого, Гусятина	11:05	до Підволочиск
10:50	з Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава,	11:10	Івани п., Скали, Гусятина, Потутор
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	11:10	до Стрия, Дрогобича, Борислава
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги
	на дворець „Підзамче“	2:51	посп. до Іцкан, Керезмезе (від 1/6—30%), Калуша
7:00	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	4:15	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берліна, Праги,
2:15	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів,		з двірця „Підзамче“
3:15	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Заліщик, Потутор, Івани пустого, Скали, Гусятина, Грималова	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятина
	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Количинець	11:15	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Потутор
10:02	Чорткова, Заліщик, Івани п., Скали, Гусятина	2:13	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Гусятина
		9:23	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів

Льокальні поїзди.

Приходять на головний дворець:	Відходять з головного двірця:
з Брухович від 14/5 вкл. 10/9 6:50, 7:50 рано, 9:55 передполуд. (тільки в неділі і римо-кат. сьвята), 1:46 попол. (тільки в неділі і р.-кат. сьвята); 3:05, 4:16, 5:00 попол., 7:41, 8:55 вечером.	до Брухович від 14/5 до 10/9 вкл. 5:50 рано, 8:20 рано (тільки що неділі і сьвята р.-кат.); 12:30 по пол. (тільки що неділі і сьвята р.-кат.); 2:10, 3:20 попол., 6:10, 7:30 і 7:55 веч.
з Янова 8:18 рано, 1:15, попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.), 4:32 попол., 8:45 вечером (від 14/5 до 10/9 вкл.) і 9:25 вечером (від 14/5 до 10/9 тільки що неділі і сьвята)	до Рави рускої 11:15 в ночи кожної неділі.
зі Ширця 10:10 вечер (від 1/6 до 10/9 вкл. в неділі і сьвята)	до Янова 6:55 рано, 9:15 передпол. (від 1/5 до 30/9 вкл. 1:35 попол. (від 14/5 до 10/9 вкл. в неділі і сьвята), 3:08 попол. (від 14/5 до 30/9 вкл.) і 5:58 пополудни.
з Любїни 11:52 в ночи (від 14/5 до 10/9 вкл. що неділі і р.-кат. сьвята)	до Ширця 1:55 попол. (від 1/6 до 10/9 вкл. в неділі і сьвята), до Любїни вел. 2:15 попол. (14/5 до 10/9 вкл. в неділі і сьвята)

ЗАМІТКА: Час середно-європейский рїзняєт ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського — 12 год. 36 мин. часу львівського. — Нічні години від 6. вечер до 5:59 рано обведено рамками. — Звичайні білети їзди як і всякі інші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати в містовім бюрі ц. к. держ. залізниць, Пасаж Гавсманна ч. 9.